

U medijima je puno naslova posvećeno visini plata predstavnika ovih institucija, a najviše Zaštitnika građana iako je njegova plata predviđena Zakonom o zaštitniku građana i iznosi isto koliko i plata predsjednika Ustavnog suda.

Povodom incidenta tokom prošlogodišnje Parade ponosa, kada su se pripadnici Žandarmerije sukobili sa četiri osobe, Zaštitnik građana je podneo krivične prijave protiv 2 pripadnika Uprave Vojne policije zbog napada na pripadnike Žandarmerije. Zaštitnik se pridružio krivičnoj prijavi koju je policija, po nalogu tužilaštva, već podnela protiv 7 pripadnika Žandarmerije zbog mučenja i zlostavljanja nakon sukoba. On je takođe obavestio javnost da VBA nije prihvatila njegov zahtev da izvrši uvid u dokumentaciju i rad ove agencije, kao i da nije dostavila tražene informacije u vezi sa ovim slučajem. Zaštitnik je ukazao i na to da ima informacije o tome da ova agencija neovlašćeno prati rad nekih političara, sudija i sindikalnih aktivista. Zbog ovakvih izjava Zaštitnik je početkom 2015. godine bio izložen velikom pritisku, kritici članova i poslanika vladajuće stranke, ministara u Vladi, a skupštinski odbor za kontrolu službi bezbednosti odbio je da obavlja poslove iz svoje nadležnosti i to obrazložio time da mora da sačeka reakciju tužilaštva. Na ovaj način je ozbiljno ugrožena pozicija veoma važnog nezavisnog državnog organa koji je obavljao poslove u skladu sa svojim ovlašćenjima i zbog toga doživeo javne kritike, uvrede i optužbe da je neprijatelj države.

Agencija za borbu protiv korupcije predložila je da Nikola Selaković bude razrešen sa funkcije ministra pravde, odlučujući po prijavi koju je u aprilu ove godine podnelo Udruženje sudijskih i tužilačkih pomoćnika Srbije. Agencija je utvrdila da je ministar bio u sukobu interesa kada je kao član Državnog veća tužilaca i Visokog saveta sudstva glasao da njegovi pomoćnici u Ministarstvu pravde Radomir Ilić i Mirjana Mihajlović budu izabrani za zamenika tužioca, odnosno sudiju za prekršaje. Ministar pravde uložio je žalbu Odboru Agencije za borbu protiv korupcije, kao drugostepenom organu i javno kritikovao ovu odluku Agencije. Do dana zaključenja rada na ovom izveštaju Odbor nije doneo odluku po žalbi.

Agencija za borbu protiv korupcije bila je tokom 2014. godine takođe izložena snažnim pritiscima medija i izvršne vlasti. U više navrata objavljivano je da Agencija „krije plate svojih zaposlenih i namešta konkurse za posao“. Svaki od ovih medijskih navoda, Agencija je demantovala u saopštenjima, dostupnim na njihovom sajtu.

4.3. Efikasnost rada nezavisnih institucija.

Nezavisne institucije prepoznate su kao partneri građanima, što pokazuje i broj pritužbi koji građani podnose i koriste mehanizme koji stoje na raspolaganju nezavisnim institucijama kako bi ostvarili svoja prava.

Zaštitnik građana je tokom 2013. godine imao 18.437 pritužbi, što je veći broj u odnosu na 2014. godinu u kojoj je bilo 17.201 pritužba. Tokom 2014. godine upućeno je 554 preporuka, a postupljeno po 231, što je manje u odnosu na prethodnu godinu kada je broj sprovedenih preporuka bio približno isti, a broj sprovedenih 328. Uzrok za smanjeni broj postupanja po preporukama je moguće tražiti i u tome što je 2014. godina bila izborna, što je paralizalo rad institucija na državnom i lokalnom nivou.

Organi koji najčešće ne ispunjavaju preporuke Zaštitnika građana su javna preduzeća i Poreska uprava, dok Ministarstvo unutrašnjih poslova, BIA i Ministarstvo odbrane ispunjavaju 88 posto